

גילגולים תמיד מגיע גם תורו של המת-גלגל.

וכך הגיע גם תורו של מוצ'אצ'ו שהפך ללה ונדטה, כלומר "הנקמה", לשבכותלות נוספו שמוותיהם של באד רובינס וגי' טאלפר, עליפי סיסור מקורי של - קז גלובוס.

ומכיוון שהכל נשאר במישפחה, עובד ביתיים קז גלובוס גם בקשר הפסחא, כעוזר-במאי, ומאחר שהתקפות הקולנועיות של הגלובוסים צריכות גם צלם-סטילס מנוסה, הביאו את ג'ים גלובוס - כמוכן, גם הוא קרוב-מישפחה מאה"ב ובמיקצועו הוא צלם-סטילס, ואף עבד בירחון המ' צלם פנטהאון, כדי לפקח על צילום ה-סטילס.

ואם לא די בגלובוסים הללו, הרי אמנון גלובוס, שהיה מנהל אג'ד בצפת, עוב את אג'ד ואת צפת ובא לנהל את הכספים של ארבע התפקות.

תדריך

חובה לראות

תל-אביב: זהות גנובה, רולרבל, אהבה ומילחמה, בושם נשים, בוא לפגוש את אשתי.

חיפה: תמונות מחיי-נישואין, הקשר הצרפתי.

ירושלים: האנגליה הרומנטית, המפיי קים, אהבה ומילחמה, פיתוי של מימי.

תל אביב

*** זהות גנובה (פאר, איטליה) - כתב-טלוויזיה שמאס באורח-חיינו הקודם, שואל זהותו של סוחר-נשק שנפטר ומנסה, ללא-הצלחה, להמשיך בחיי הדמות שאור לה. סרט מורכב ומרתק של אנטוניוניו, על משבר הזהות של המשכיל המודרני. עם ג'ק ניקולסון בתפקיד הראשי.

*** אהבה ומילחמה (גת, אר-צות-הברית) - ורדי אלן משתולל בסיסי רות הרוסית של המאה הקודמת, כשהוא מגלם חייל פחדן שהוסף לגיבור למרות הכל, בתוך פארודיה סהרורית על מיל-חמה ושלוט, טולסטוי, דוסטויבסקי, איי-זנשטיין, ברגמן וצ'כוב.

*** כושר נשים (מוגרבי, איטליה) - הופעה מדהימה של יוטוריו גאסמן כסרן עיוור, המסתיר את תיכסוליו מאחורי ראוי-תנות תוקפנית, תוך כדי מסע מטורנו לנאפולי. סאטירה מזהירה, בעיקר במחציתו הראשונה של הסרט.

*** בוא לפגוש את אשתי (תל-אביב, איטליה) - למרות השם העיברי האווילי, זמו סרט מפוכח, אנושי ומעניין, על נישואי גבר-בן 50 לנערה בת 18, על כל הכרוך בכך באיטליה. בימוי מעורן של מאריו מוניצ'לי, ומישחק משכנע של אוגו טוניאצי.

ירושלים

*** האנגליה הרומנטית (אור-גיל, אנגליה) - במסווה של משולש דר-מנטי, מעלה ג'וןף לחי סידרה של בעיות המעסיקות את החברה של ימינו: מקומה של האשה הנשואה בתוך חברה זו, הי עימות בין המימד לבין אלה שמחוצה לו, פשיטת-הרגל של האינטלקטואלים וכי, עם גלגלה ג'קסון, מייקל קיין והלי-מוט ברגר.

*** פיתויי שני מימי (ארנון, אר-טליה) - הסיציליאני כקורבן של המאפי-יה, של הכנסייה, של מיתוסים גבריים ושל המהפכה, בפארודיה פראית זו של הבמאית לינה ורטמילר, הכוללת בין ה-שאר סטריפטיז גרוטסקי שמעטים כמוהו ניראו אי פעם בקולנוע.

חיפה

*** תמונות מחיי-נישואין (אורלי, שוודיה) - אינגמר ברגמן מפרק את מוסד-הנישואין המודרני לגורמים, ו-מנתח כל אחד מהם לחוד, תחת זכוכית מגדלת. סרט שיעור הדים בכל מי שעבר פעם תחת חופה, עם מישחק מעולה של ליב אולמן וארלנד יופסון בתפקידים ה-ראשיים.

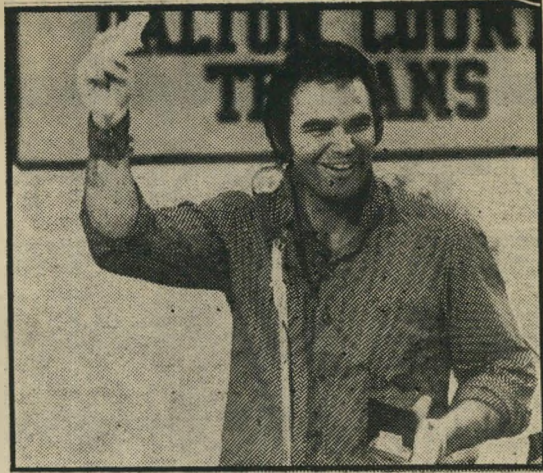

הרפתקות בנאשוויל

הנוכל המקסים (אלנבי, תל-אביב, ארצות-הברית) - שילוב מוזר זה בין בוני וקלייד לנאשוויל (סרט מצליח מאד באמריקה על עיר-הלהיטים הכפריים), מנסה למכור את ברט ריינולדס כמורד הייכני, המתקיים משוד תחנות-דלק ומרכישת אמונם של אנשים תמימים ממנו, בעזרת אישיותו המקסימה. במעשי-השוד אין תופסים אותו, משום שהוא משאיר לעובד הנשדד דמי-שתיה בסכום גבוה יותר ממשכורתו החודשית; ואשר לאמונו, הוא דואג לנוע במהירות ממקום למקום, לפני שיועמד במבחן. עד שבליה אחד הוא מסתבך, במיקרה, עם להקת-זמר כפרית, ולשונן הארוכה מספיקה להבטיח להם, בטרם הירחה בדבר, קאריינארה בנאשוויל. מרגע זה הוא מוצא את עצמו, לראשונה, בעל התחייבות כלפי הוולת, שאותה עליו למלא כמיטב יכולתו והבנתו.

הרפתקאותיהם של ריינולדס ולהקתו בנאשוויל, כוללות כמה מעשי-שוד בתחנות-דלק למימון מביצע-הפירסום של להקתה, ביקור אצל כוכב ידוע המתגלה כציניקן קשוח בניגוד לדמות הלבבית שהוא מציג כלפי חוץ, ומירדף מטורף של מטיף דתי צמא-דם.

אלא שפיתולי הסיפור נושרים וצפויים מדי, המימד מוצג בצורה מגוחכת עד שקשה להבין איך בכלל

ברט ריינולדס: ציניקן קשוח

הצליח להפוך מימד, וברט ריינולדס, עם כל הקסם הטובע בו, אשר הפך אותו בעל קאריינארה זוהרת כליכך, הוא אינדיווידואליסט קיצוני מכדי לשכנע מישהו שבאמת איכפת לו מה קורה לזולת.

כוכיתיה לכויטה

מיפגש אלים (מקסים, תל-אביב, צרפת) - מישפחה נוסעת לחופשה בביתם שעל הריווירה, כשקבוצת אופנוענים חבושי קסדות כהות אטומות, נטפלת אליה. תחילה רק מעצבנים, אחר-כך מפריעים ולבסוף, בי-התפרצות אלימה, מכים את הבעל (ז'אן-לואי טרניניאן) עד לאיבוד הכרתו. למחרת בבוקר הוא מתעורר, בצויד הכביש, ומוצא לידו את גופתיהן נטולות-תחיים של אשתו ובתו. הוא מתלונן במיטרה, אבל אין בידיו שום הוכחה ממשית כדי להצביע על האשמים.

עד כאן, אפשר לחשוב שמדובר בעוד סרט אופנוענים ומכות מן הסידרה של מלאכי הגהינום. אלא שהבמאי ז'ראר פירס (שעשה פעם קומדיה משעשעת בשם ארוטיסימו) והתסריטאי ז'אן-פאטריק מאנשט (מחבר נארה), מתיימרים להיות מהפכנים. כך שכל מה שבא לאחר פתיחה זו, צריך להוכיח קבל עם ועדה שהאופנוענים הצעירים הם אולי קצת אלימים, וקצת אונסים וקצת מכים, אבל זה לא-כל-כך נורא. מה שגרוע הרבה יותר, הרי היא האלימות הטבועה בבורגנות הממוסדת לכאורה.

הצרה בכל הפרשה הזאת, הטובעת בדם ומהלומות, היא שכל מה שמסתתר מאחרי מעילי העור של אבירי ה-הונדה, הוא אישיות אנונימית חסרת ציביון כלשהו, ואילו כל מה שמסתתר מאחרי החליפות והעיבות, הוא מפלצתיות גרוטסקית חדי-צדדית, מעוררת בחילה. ואשר לבורגנות האחת

טרניניאן ודנב: קצת מכים

בעלת תפקיד בולט בסרט, שבאה ללויית אחותה, היא בלונינית תאוותנית, המתאמצת לכל אורך הסרט לחשכו מן הבעל את ניקמתו.

הפשטות שבכל הסכימה הזאת מעוררת פלצות, משום שהיא מצדיקה-כאילו אלימות של בירוניס למיניהם, מאחר שמהפכנות המימד מסוכנת יותר.

בחזרה לכורתף

חופשה קצרה (בני-הודיה, תל-אביב, איטליה) - מישפחה סי-ציליאנית במילאנו, היא מחוזה שגור כבר בקולנוע האיטלקי מאז רוקו ואחיו. הגבר, חולה דר-קבע ומלא רחמים על עצמו, אמו צאצאית ישירה של מחשבי דרום-איטליה על כל המישתמע מכך, אחיו בטלן, ילדיו קטנים, ולבסוף - קלארה, אשתו, גיבורת הסיפור היא היחידה שעובדת, מעל ומעבר לכוחותיה, כפועלת בבית-חרושת, וצריכה לקיים ממשכורתה הדלה את כל העלוקות החיות על חשבונה במרתף המעופש, הקרוי בפיחה בית. מחציתו הראשונה של הסרט מוקדשת לחייה-החולון של מישפחה זו, על כל הקודר, האפור והמיאש שבהם. המחצית השנייה מתנהלת בבית-הבראה לחולי שחפת, לשם נשלחת האשה, למרות התנגדות המשפחה, על-ידי מוסדות העזרה הסוציאלית. כאן נדמה כאילו עתיד רוד יותר הוא בהישג ידה, אולם בסופו של דבר המוסכמות, כבלי האמונה והחשש מחריגה מן המקובל, מושכים אותה חזרה אל אותה בעה שממנה נמשתה לרגע, וברור ממילא שאיך עוד כל תיקווה להצלחה. לא בתי-הבראה הם שמעמידים אנשים על הרג-ליים, אלא שינוי אורח-החיים לאחר-מכן, וכל מה שמצפה לקלארה הוא המרתף המעופש, העבודה בבית-החרושת וה-עלוקות שימצאו את דמה, בבירכתן המלאה של החברה ושל הכנסייה, דה-סיקה, והתסריטאי שלו, צ'ארה זאווא-

פלורינדה בולקן: נוגעת-ללב

טיני, מגוימים אומנם מאד באפקטים הדראמטיים שלהם, למרות זאת, הכנות שבסרט זה זועקת מכל תמונה. ודה-סיקה הצליח להפיק מפלורינדה בולקן חזוורת הופעה משכנעת להפליא, בדמות קלארה.